

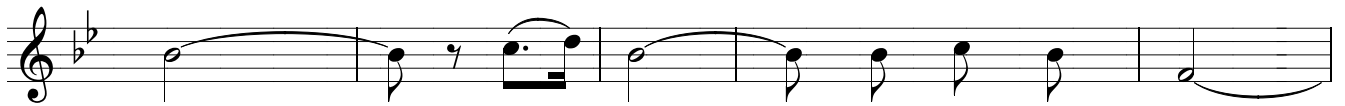
Đêm tàn bến Ngự

(1946)

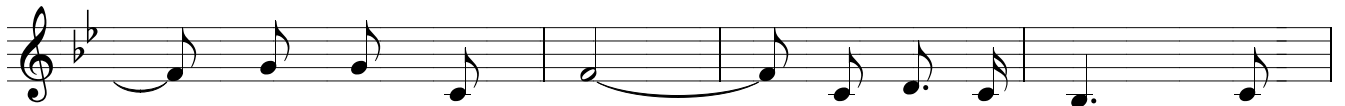
Dương Thiệu Tước

1. Ai về bến Ngự cho ta nhắn
2. (Ai) về bến Ngự cho ta nhắn

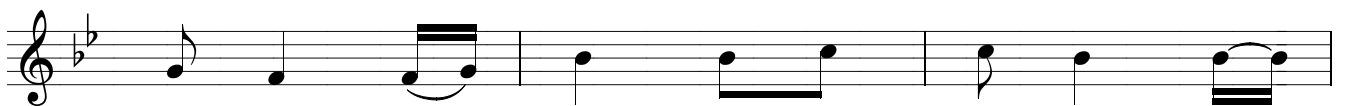
cùng cùng Nhớ Bến chẳng xưa non nước Hương Bình
cùng cùng Nhớ Bến chẳng xưa non nước Hương Bình

Có những ngày xanh Litu luyện bao tình vương
Những phút tàn canh Vương vấn bao tình Ai

mối rứt tơ sao mảnh đàn Hàng cây soi bóng
rứt tơ sao mảnh đàn Hàng thuyền mơ trong khúc

nước Hương thuyền xa đậu bến Tiêu Tương Litu
"Nam Ai" Đàn khuya trên sông ngân dài Ai

luyện thay phút say hương dịu buồn Nhưng thoảng
luyện ai tiếc khúc ca Tân Hoài Ôi vắng

nghe khúc ca "Nam Bình" sâu than Như nước
nghe tiếng ai ai âm thăm trăm ngàn Như nhắn

nở nhủ khóc mỗi duyên bề thờ bàng
ơ Tháp thoáng trăng
Sông nước lững

mờ Ai than ai thờ đời vui chi trong sương
lờ Ai mong ai chờ đời vui chi trong sương

gió Ai nhớ thương ai Đây lúc đêm
gió Đây phút cô đơn Ai oán cung

tàn tình đã lạt phai Thuyền ơi đưa ta
đàn sâu vọng trần gian Thuyền ơi đưa ta

tới đâu Tìm trăng trắng khuất đã lâu sương xuống trên bến cô
tới đâu Hồn thơ vầng vẫn canh thâu Thương tiếc chỉ phút bên

liêu thêm sâu Bèo nước gió mây
nhau thêm sâu Bao kiếp giang hồ

đêm ngăn tình dài Có ai nhớ
ly biệt thường tình Có ai nhớ

ai nơi giang đầu 2.Ai...
ai nơi Hương.... ...Bình.